

Quæstionum, Et Resolutionum Legalium Libri Duo

Quorum Prior in duas Partes divisus, continet Resolutiones Beneficiales, Canonicas Et Regulares: Secundus Controversias Civiles determinat

Quæstionum, Et Resolutionum Legalium Libri Duo - Quorum Prior in duas Partes divisus, continet Resolutiones Beneficiales, Canonicas Et Regulares: Secundus Controversias Civiles determinat

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, M.DC.LXXXIX.

Cap. CXLIV. Vtrùm vnio beneficii fieri possit in fauorem Monasterii, seu conventus nondum fundati, auctoritate Ordinarii, aut saltem Summi Pontificis. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98388](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98388)

48 Petri Francisci de Tonluti Sanlegerii,

- mibi 601. Barty de success. lib. 1. tit. de pact. de non succedendo, num. 26. & 27. Papon. lib. 16. tit. 4. 14. arrest. 18. versio. le sixième est. ¶ Vbi dicitur clausulam illam reservationis legalis escheutæ, locum dumtaxat habere quando patens moritur, nullis aliis relicta liberis, sola relicta filia, quæ renunciavit, superstiti: Claud. le Brun in process. civil. lib. 2. tit. du mariage, versio. Nous avons cy-devant fait. fo. 15. 15. & 16. ¶ Add. ad Louet lictura R. n. 17. column. 9. in princip. versio. Que la cause contenant la reserve de nouvelle succession, & loyale escheute, n'operoit autre chose, si ce n'est, qu'advenant le predeceds des freres. la fille qui a renoncé peut succeder à son pere, à l'exclusion des heritiers collateraux. Guillel. Benedict. in cap. Raynuitus. de testament. in verbo duas habens filias, n. 197. & 298. Caterum si non fuisset reservata legalis escheuta, & renunciatio facta esset verbis amplissimis. addita stipulatione pro fratribus, & illorum heredibus & successoribus quibuscumque, hoc casu hæredes excluderent monasterium: ut in precedenti Rotæ Romanæ decisione fuit judicatum, superiori cap. inserta.

CAPVT CXLIV.

Verum unio beneficii fieri possit in favorem Monasterii, seu Convenus nondum fundati, autoritate Ordinarii, aut saltem Summi Pontificis. Quid juris de unione facta Seminario nondum erecto: & utrum legatum fieri possit Monasterio erigendo: & quid tunc fieri debeat de fructibus legatis. De consensu omnium patronorum in facienda unione requisito. Quid si agatur de iure patronatus Ecclesiastico. Quomodo cognoscatur ius patronatus gentilitium, in quo nemo præjudicare potest sequentibus gradibus, & alia ad materiam.

SUMMARYM.

1. Unio fieri potest futuro monasterio, seu nondum erecto.
2. Donatio fieri potest futuro monasterio ad effectum dotis illius.
3. Ius patronatus acquiritur ex fabricatione Ecclesie, statim ubi caput edificari.
4. Donatio, aut unio futuro collegio, seu monasterio facta, non potest in dubium revocari, quando intervenit autoritas Sedis Apostolicæ.
5. Unio fieri non potest futuro Seminario: Et quæ sit ratio differentia inter futurum monasterium, & futurum Seminarium, num. 6.
6. Legatum futuro monasterio non solum est validum, sed etiam fructus medii temporis convertendi sunt ad illius utilitatem.
7. Unio nulla est si non interveniat consensus patronorum.
8. Ad plianus locum habeat in patronis Ecclesiasticis.
9. Quando sunt plures patroni, unio nulla est, si omnium consensus non intervenit.
10. Unio sine consensu patroni Ecclesiastici est valida, si facta fuerit autoritate Summi Pontificis.

12. Patronus laicus sibi præjudicat, si intra quadringis sive à die scientiæ non reclamaverit ad effectum unionem, secundum sententiam Parisi, de qua videndi D. D. citati.
13. Legatus etiam potest unire, non adhibito consensu patroni Ecclesiastici.
14. In iure patronatus gentilitio antiquo, nemo potest præjudicare gradibus sequentibus: potest tamen si sit primus acquirens.
15. Vocatis suis ad ius patronatus, veniunt descendentes per prius, & collaterales per posterius.
16. Nullus si cum dictione, suos, adjecta sit uxor hæredes.
17. Observantia probat ius patronatus familiaris, seu gentilitium, si ad presentatio. em admissi fuerint consanguinei, exclusi heredibus.
18. Si presentationes facta fuerint in stirpes, præsumitur ius patronatus hereditarium; si vero in capita, præsumitur familiare.
19. In iure patronatus hereditario præjudicare potest unus sequentibus heredibus.

Cum fundatrix cujusdam perpetuæ Capellaniæ disposuisset, quod ius patronatus ejusdem Capellaniæ pertineret ad eum quem ipsa nominaret, & ad suos consanguineos ipsius fundatricis, & ad operarios cujusdam Ecclesiæ qui pro tempore essent erant; & tractaretur de unione ejusdem Capellaniæ pro fundatione cujusdam conventus R. R. Patrum Minorum Ordinis sancti Francisci de Paula. Dubitatum fuit, utrum rectè fieri posset illa unio ad favorem monasterii nondum erecti: & utrum consensus omnium patronorum necessarius intervenire deberet ad validitatem hujusmodi unionis: Et utrum consensus ille interveniens præjudicaret successoribus in illo iure patronatus.

Dixi in primis, licet ageretur de monasterio nondum edificato, nihil minus in favorem monasterii capitis bonorum const. uendi unionem fieri posse, prout in effectu observatum fuerat in eadem provincia in favorem R. R. PP. Oratorum, necnon Societatis Iesu, cum nihil repugnet pro fabricando monasterio fundationem, aut unionem alicuius beneficii fieri posse, dummodo ab his stans: & recte unionem beneficii uniti effectualiter convertatur ad usus, ut notat Gonzal. ad reg. 8. §. 5. gloss. 7. n. 7. & sequentibus, Gratian. discip. 3. §. 8. n. 8. ¶ Et fieri monasterio rectè donationem fieri posse probamus part. 1. benefic. quest. cap. 81. num. 1. Et licet aliqui hanc propositionem in dubium revocent, ut R. R. apud Merlin. decis. 837. n. 1. in fine; tamen contrarium omnino tenendum est, quando donatio facta fuit ad effectum dotis constituendæ pro fundatione monasterii nondum fabricati, & erecti: quod validè fieri potest, non solum quando donator, seu fundator promittit se daturum & traditurum, sed etiam donando & tradendo bona pro dote, non statim acquiritur Ecclesiæ, sed tunc demum quando fuerit edificata, aut saltem coeperit edificari: bene probat Garl. de benefic. part. 1. cap. 9. num. 49. ¶ Sicut edificanti Ecclesiæ, vel Capellam acquiritur statim ius patronatus, quando coepit edificari de consensu Ordinarii: quod tamen ius patronatus evanescit, si edificium non perficiatur: Garl. ibid. num. 45. & 46.

Præterea non solum donatio, sed etiam unio futuro Collegio, & Ecclesiæ, aut Monasterio fieri potest, quando fit autoritate Sedis Apostolicæ, ut superius in Rota decisum testatur B. lramin. ad Ludov. 11. decis. 5. §. 8. in fine, versio. illud ansepi.

- 5 Et licet magna aliis fuerit controversia, utrum unio fieri possit in favorem Seminarii nondum erecti? In qua dissentiunt Gonzales, & Garcias: ille ad reg. 8. gloss. 5. §. 7. num. 68. & multis sequentibus. & maxime n. 75. versic. ceterum deficientibus supra dictis, hic de beneficiis, part. 1. c. 2. num. 193. & adversus Seminarium concludat Lotter, reprobatam Gonzales sententia, lib. 1. de re benefic. q. 29. n. 47. & nullo modo unionem fieri posse Seminario nondum erecto, sæpe Rota Romana declaraverit, ut in decis. 373. part. 4. recent. tom. 2. & dicta dec. 837.
- 6 apud Merlin. ¶ Tamen diversa est in Seminario consideratio, propter fraudes quæ fieri possent contra intentionem Concilii, quod hac in re considerare voluit integritati Episcoporum, ut dicitur in dict. decis. 373. in additione Rubei, num. 25. cum permittat applicationem fructuum eorum mensæ: postea autem fieri unio, absque eo quod fructus applicarentur Seminario, sed per Episcopos perciperentur per multos annos, prout factum fuerat in casu dictæ decisionis 837. coram Merlino, in quo unio facta fuerat jam à septuaginta annis, & Seminarium nondum erectum fuerat, ut advertit Rub. loco citato.
- Ad tollendam tamen omnem difficultatem, consultum fuit dictis Patribus Minimis, de faciendâ dictam unionem auctoritate Sedis Apostolicæ, cujus validitas in dubium revocari non potest, ut superius ostensum fuit, num. 4.
- 7 Est etiam advertendum, omne dubium cessare quando tractatur de legato relicto futuro monasterio construendo: quia tunc non solum legatum est validum, sed etiam fructus medi temporis sunt illi assignandi: ut fuscè probat Gratian. disc. forens. cap. 3. §. 8. per totum.
- 8 Secundo loco, dixi in unione faciendâ requiri consensum patronorum, & unionem illis non consentientibus factam nullius esse momenti: Clem. unica, §. ad hac, de statu monachi. Concil. Trident. sess. 24. cap. 1. §. de reformat. ibi, cum patronorum consensu: ¶ non solum quando agitur de patronatu laicali, Rot. d. decis. 837. n. 8. coram Merlino; sed etiam si ageretur de Ecclesiastico, Garc. de beneficiis, part. 1. c. 2. num. 202. Vivian. de jure patronatus, lib. 1. c. 4. cap. 5. n. 58. ¶ Et si sint plures patroni, unio nulla est, si non interveniat consensus omnium: Rot. apud Verall. decis. 46. part. 3. Lotter. lib. 1. quaest. 2. §. 8. num. 170. Garc. dicto cap. 2. n. 205.
- 11 Quod verum est, nisi agatur de unione facta per Papam, qui potest derogare juri patronatus Ecclesiastico; & idem unio facta auctoritate Sedis Apostolicæ valida est, etiam non interveniente consensu patroni Ecclesiastici, quando Papa derogavit: ut determinat Patif. consil. 128. maxime n. 24. vol. 4. & pater ex Rebuff. consil. 20. versic. Quinto respondetur, & Garc. dicto c. 2. n. 202. qui sequitur Rebuffum.
- 12 Plus dicit Patif. dicto consil. 128. num. 23. quod unio est valida, si patronus laicus illi intra quatuor menses non contradixit: & ad hoc allegat Cardin. Zabarell. in Clement. 1. de supplend. negligent. prelatorum, n. 11. versic. sed post longam cogitationem, qui tamen supponit scientiam patroni cum non contadictione, neque loquitur in terminis unionis. Vide in Cod. Fabrian. lib. 6. tit. 1. de finit. 8. Torner. littera F, num. 44.
- 13 Sed queritur utrum Legatus faciendâ unionem possit derogare juri patronatus Ecclesiastico? Respondendum est affirmative: idem valet unio sic facta, non adhibito consensu patroni Ecclesiastici: Barbof. de jur. Ecclesiast. lib. 3. c. 16. num. 50. cum ibi Sanlegerii Tom. 1. Pars 1.

citatis. Quod multò fortius procederet in Legato Avenionensi, cujus amplissima sunt facultates.

Ultimò dixi, quod si jus patronatus, de quo agitur, esset familiare, seu gentilitium, non poterat consensus patronorum nunc viventium præjudicare vocatis in sequentibus gradibus, cum fundatrix ad suos ipsius fundatrices, post obitum primi patroni, successivè pertinere voluisset: & sic cum ageretur de jure patronatus antiquo, non poterat unus ex descendantibus, aut suis fundatricis, illud in alios transfere in præjudicium vocatorum: solus enim primus acquirens aliis præjudicare posset, ut bene distinguit, & explicat Vivian. de jure patron. lib. 4. c. 2. n. 22. & seq. ¶ Siquidem cum vocati fuerint sui ipsius fundatricis, jus quæritum fuit descendantibus illius per prius, & collateralibus per posterius, ex Castrenf. consil. 374. n. 4. lib. 1. & consil. 404. n. 1. volum. 1. Cancr. lib. 3. c. 20. de legat. n. 399.

Quod maxime procedit, quia suorum nomen simpliciter fuit appositum, nulla facta mentione hæredum, vel successorum: ex notatis per Burat. decis. 647. n. 5. & 7. quo fit ut soli sanguine juncti vocati censeantur ordine supradicto.

Attamen hac in re primum locum obtinet obfervantia: si enim adveniente vacationis hujus Capellæ casu, sui dictæ fundatricis ad præsentationem admissi fuerint, non uti hæredes, & jure hæreditario; sed uti consanguinei, & jure consanguinitatis, jus patronatus sine dubio diceretur familiare, seu gentilitium: sicut è converso si admissi fuerint ut hæredes, exclusis aliis consanguineis non habentibus qualitatem hæreditariam, jus istud patronatus non amplius erit gentilitium, sed hæreditarium: Peregrin. consil. 33. n. 25. & 26. vol. 1. Grat. disc. forens. §. 21. num. 19. ¶ Quomodo probabitur hæreditarium, si præsentationes factæ fuerint in stirpes: gentilitium verò, si factæ fuerint in capita. Burat. decis. 647. n. 10. ¶ Et si jus patronatus esset hæreditarium, posset patronus consentiente unioni, aut illi renunciare in præjudicium sequentium: Vivian. dicto lib. 4. c. 2. n. 18. Roch. de Curte de jur. patronat. part. 9. verb. quomodo transferatur, num. 17. Rot. decis. 37. n. 2. & 3. part. 6. recentior.

CAPVT CXLV.

Quod in beneficialibus reus nihil teneatur probare, quando opponit de non jure actoris. Solam accusationem etiam in criminibus privationem inducentibus ipso jure non sufficere, ut possessor lite pendente amoveatur à sua possessione beneficii, præterquàm in notoriis delictis. Quæ ad hunc effectum dicantur notoria? Quid si reus fuerit condemnatus per Iudicem, qui non habet facultatem declarandi poenam privationis. De resignatione beneficii facta per eum, qui constitutus erat in carceribus. Et de revocatione mandati ad resignandum.

- 1 In beneficialibus sufficit possessori vincere per non jus actoris.
- 2 Etiam in delictis, in quibus incurritur poena privationis ipso jure, accusatus non est ante sententiam à sua possessione removendus.

E 3 Limita